

Størrelse, dog kun for et Tidsrum af 2 Aar ad Gangen“.

Dette Forslag her kunde det ikke noget Øjeblik falde mig ind at gaa med til, og jeg har derfor tilladt mig at stille et Underændringsforslag hertil, og det gaar kort og godt ud paa, at Ordet „Forhandling“ ændres til „Overenskomst“. Hvad er det, de Herrer byde gennem deres Ændringsforslag? Ja, de sige, at Justitsministeren skal optage en Forhandling med de kommunale Raad. Men en Forhandling betyder jo ingen Verdens Ting, det giver ikke den allermindste Garanti. Vi vide jo meget godt, at naar de kommunale Raad ere prisgivne en Minister, bliver det ofte saaledes, at det bliver de kommunale Raad, der trække det korteste Straa. Jeg kan i den Henseende henvise til en anden Lov, nemlig om Kirkeligning her i København, hvor der stod, at en saadan Skat ikke kunde paalignes uden Erklæring fra Kommunalbestyrelsen i København. Denne gav sin Erklæring, men det viste sig, at Ministeren brød sig slet ikke om denne Erklæring, han gjorde saaledes, som han fandt for godt. Det betyder i Virkeligheden ingen Ting, at der her stilles en Forhandling i Udsigt. Hvis Udfaldet af denne Forhandling ikke passer efter Ministerens Hensigt, siger han: Nu har jeg opfyldt, hvad der staar i Loven, nu fastsætter jeg, at det skulle de have, og saa have de kommunale Raad ikke mere med den Sag at gøre, og saa skal det være gældende i to Aar. Det forekommer mig dog, at naar to Parter skulle forhandle med hinanden, plejer man gerne at gaa ud fra, at denne Forhandling skal give sig til Kende gennem en Overenskomst, og det er derfor, jeg har foreslaaet, at der i Stedet for skulde staa Overenskomst. Nu vilde, som sagt, de kommunale Raad blive satte ud af Spillet og Ministeren blive eneraadende over denne Sag, og det har jeg ikke ønsket skulle ske. Jeg har gennem mit Ændringsforslag til Hensigt at hævde de kommunale Raads Myndighed og Selvstændighed, saa at de ere ligestillede med Ministeren.

Nu er der jo det mærkelige ved det Forslag, at det gælder ikke over hele Danmark, det er begrænset, der er Steder her i Danmark, hvor Ministeren ikke skal have noget at sige med Hensyn til Af-

giften for de hjemmeslagtede Varer, og det Sted, hvor det ikke gælder, er Fyen. Der er Forholdet netop det, at der i Odense findes et stort Slagteri, og det adskiller sig fra andre offentlige Slagtehus i Kommunerne ved, at det ejes af Landbrugere. Her vilde Hartkornets Interesse komme slemt i Klemme, og derfor har det været nødvendigt at foretage en Ændring i Loven, idet der i Lovens § 8, andet Stykke, fastsættes, at der ikke maa røres ved de Afgifter, som ere fastsatte ved Slagteriet i Odense, og det gælder ikke alene for Odense, men det gælder ogsaa for en Strækning af tre Mil til alle Sider af Odense. Det vil med andre Ord sige, at det gælder for en Del af vort Land, der udgør mellem 28 og 29 Kvadratmil, der gælde disse Takster for de hjemmeslagtede Varer. Ja, men nu er det maaske saaledes, ville de Herrer sige, at Taksterne i Odense ere smaa og lave, saa at der ikke er nogen Grund til at forandre dem. Dem, man gennem dette Forslag vil komme til Livs, er naturligvis særlig os her i København, og saa kunde man maaske fristes til at sige, at Taksterne i Odense naturligvis ogsaa ere saa smaa, lave og beskedne i Sammenligning med det, man forlanger i Kontrolafgift af en Gris her i København. Men jeg skal i den Henseende oplyse, at Kontrolafgiften her i København for en Gris er 50 Øre, medens denovre i Odense er 4 Gange saa høj, nemlig 2 Kr. Nu er det sagt saa smukt og rørende af det ærede Medlem for Ruds-Vedby, at det, det gjalt om her, var de smaa Landbrugere, Husmændene, man skulde passe paa, at de ikke bleve trukne op; det ærede Medlem har i denne Sag en rørende Kærlighed til Husmændene. Nu er det saa glædeligt, at hans Kærlighed til Husmændene netop paa det nøjeste kommer til at falde sammen med Gaardmændenes Pengepung, de falde saa nøjagtig sammen i dette Tilfælde. Det er altsaa det ærede Medlems Hensigt at ville skaane Husmændene, saaledes, at de, naar de møde frem med deres hjemmeslagtede Varer paa Kontrolstationen, ikke blive trukne op og kun komme til at svare en Afgift, der ikke er større, end at den lige kan dække de Udgifter, som Kontrollen medfører. Men paa Fyn, paa et Areal af 28 til 29 Kvadratmil, paa hvilket